

„A válogatottban lőtt góloom óriási érzés volt”

A labdarúgást kedvelőknek biztosan nem kell bemutatni Thomas Sowunmit. Magyarország egyik legsikeresebb, afrikai származású csatára feljutott az NB1-be a Dunaferral, bajnok lett hazánk legnépszerűbb klubjával a Ferencvárossal, játszott magyar, illetve külföldi csapatokban és tíz alkalommal öltötte magára a válogatott mezt, sőt, Azerbajdzsán ellen gólt is szerzett. Jelenleg a Siófok csapatában edz. Pályafutását sok sérülés hátráltatta, az igazolások sem mindig lendítették előre a karrierjét, mégis, nagyon érdekes történet az övé. Thomasszal egy székesfehérvári kávézóban beszélgettünk.

i n t e r j ú

Lagosban született 1978-ban, édesapja nigériai, édesanyja viszont magyar. Hogy ismerték meg egymást a szülei?

Édesapám Magyarországon tanult, itt ismerkedett meg édesanyámmal, aztán hazaköltöztek Afrikába. 1989-ben apa Ausztriában kapott munkát orvosi műszerészként, emiatt költöztünk Magyarországra, Dunaújvárosban laktunk. Anyu még ma is ott lakik, édesapám pedig most Londonban dolgozik.

Magyarországra kerülve nem érezte idegennek a környezetet?

Nem, egyáltalán nem, sokszor jártunk haza, kivéve egy pár éves kihagyást az 1989 előtti években. 11 évesen kezdtem itthon iskolába járni, magyarul jól tudtam, csak a helyesírással voltak kisebb problémáim, nehezen tanultam meg az ékezetek használatát.

A sporttal mikor került közelebbi kapcsolatba?

Az unokabátyám röplabdázott, az ő hatására először ezzel a sporttal kezdtem, összesen két évig játszottam. Aztán belekóstoltam az atlétikába is, egy ideig párhuzamosan űztem a két sportot és tizenkét évesen focizni is elkezdtem. Jó volt a társaság, a csapattársaim többsége sportiskolába járt.

Mikor kezdett a futball iránti rajongása komollyá válni?

Akkor, amikor 16 évesen bekerültünk – összesen hatan – a Dunaferri csapatába. Erre nagyon büszke voltam, a röplabdacsapat pedig addigra már szétszéledt és az atlétikát sem szerettem igazán. Jöttek a fociban az eredmények, aztán feljutottunk az NB I-be is.

A Dunaferriből később miért igazolt át a Vasasba? Többször váltotta csapatot, játszott a Dunaújvárosban, Franciaországban, Csehországban, Cipruson is. Milyen különbségeket tapasztal, amiért csapatot váltasz?

Az első kérdésre a válasz egyszerű, lejárt a szerződésem és a Vasas hívott, hogy menjek át hozzájuk. Három évig játszottam a csapatban. Jó

volt, de aztán ahogy lenni szokott, a fél gárdát lecserélték és jött a lehetőség, hogy a francia Ajaccióban is kipróbáljam magam. Ott aztán az edző rendőrségi ügybe keveredett, szóval abból nem lett semmi. Kölcsönjátékosként voltam náluk, így mikor hazajöttem, először nem is tudtam mihez kezdjek.

Úgy tudni, lett volna rá lehetősége rá, hogy játsszon a nigériai olimpiai csapat keretében.

Igen, az 1996-os ötkarikás játékok előtt meghívtak az olimpiai keretükbe, de akkor én már pont tagja voltam az Ubrankovics Mihály által irányított magyar korosztályos válogatottnak, így nem játszhattam a nigériai csapatban. Pedig akkor az ő csapatuk nyerte meg az olimpiát.

Milyen érzés volt, mikor meghívták a magyar felnőtt válogatottba?

Nagyon jól esett, örültem neki. Sajnos sok sérülésem volt, és mindig a meccs előtt estem ki a játékból. Azerbajdzsán ellen, azt hiszem, a negyedik válogatott meccsem szereztem az első gólt a csapatban, ez is óriási érzés volt. Ez egy elég jó meccs volt, nagyon kellemes emlékeim vannak róla, kiváló közönség előtt játszottunk.

Mit tekint pályafutása legnagyobb sikerének?

Nehéz erre válaszolni, talán amikor gólt lőttem a magyar válogatottban, amiről az imént beszéltem. Vagy ilyen érzés volt az is, amikor a Ferencvárossal bajnokságot nyertem.

Hosszabb időt töltött Skóciában, ez mennyire volt más, mint korábbi külföldi szereplései?

Nehéz dolgom volt a Hiberniánál, mert az előző csapatomtól viharos körülmények közt váltam el és fél évig kimaradtam a rendszeres edzésekből, mielőtt Skóciában újra munkába álltam, a csapattársaim viszont mind formában voltak. Aztán belendültem és gólt is rúgtam a csapatban, a klub pedig megnyerte a skót kupát, így nem tekinthető sikertelennek ez az időszak sem. A szurkolók hozzáállása meglehetősen más: mindent megtapsolnak, a sikertelen kísérleteket is.

A Ferencvárosról úgy hírlík, talán jobban szeretik a szurkolók a belső embereket, nehezebben fogadják be a kívülről érkezőket. Lehet, hogy ez azóta változott, de volt-e ilyen tapasztalata akkoriban, mikor az FTC-ben játszott? Abban az időben ez biztosan nem volt probléma, hiszen Zoran Kunticsék is ott játszottak. Az volt a fontos, hogy jól játsszunk. A bőrszínem miatt sem ért sohasem atrocitás.

Akkor sem, amikor más csapatokban játszott? Nem igazán, nem emlékszem ilyenre. Zalaegersegen ért egyszer a pályán egy kisebb atrocitás, de nem vettem komolyan, nem ment túl az ellenfél szokásos heccelésén. A szurkolók senkit sem kímélnek, de amíg a saját táborodból nem hallani ilyesmit, addig nincs igazán probléma.

Nemrég a Siófok csapatába került, interjúnk idején az látszik, hogy egy sikeres csapat formálódik a Balaton partján. Mik a céljaik, mennyire tud játéklehetőséghez jutni?

Többet játszanék, ha a végleges szerződést aláírnám, de erre még nem került sor. Lehet, hogy ismét külföldre megyek játszani, ha adódik lehetőség, de lehet, hogy a Siófoknál maradok hosszabb távon is. Azt tartjuk korrektnek, ha mások most többet játszanak. Hogy megyek-e külföldre játszani, az nemsokára kiderülhet. Volt felkérés mostanában is, de már későn szóltak, így nem tudtam pozitív választ adni.

Ciprusról milyen emlékei vannak? Több magyar játékos is szerződött mostanában oda, sokan dicsérik a bajnokság színvonalát.

Nagyon sok külföldi játszik a ciprusi csapatokban, portugálok például. Részben emiatt is van, hogy gyors, technikás játékot játszanak a csapatok. Jól éreztem ott magam.

Egy időben kifejezetten extrém frizurákkal léptél pályára, volt ennek valami oka?

Igen, akkoriban sokaknak volt szőke haja, így mi is kipróbáltuk. Volt olyan is, hogy a hűgom fon-

ta be a hajam. Voltak ilyen kísérleteim, de azóta már kinőttem belőle. (nevet)

Családja hogy bírja a külföldi játékkal együtt járó sok költözést?

Élettársam van, amikor külföldön játszottam, akkor ő jött velem, így volt egyszerűbb. Egyébiránt Székesfehérváron élünk, ez közel van Siófokhoz is, de ha Budapestre kell járnom, innen az is megoldható.

Mik a jövőbeni céljai, ha véget ér játékosipályafutása?

Az biztos, hogy sporttal szeretnék foglalkozni. Elvégeztem Budapesten a rekreáció-sportmenedzser szakot, és ehhez kapcsolódva szeretnék tovább lépni, ha lesz lehetőség, sportmenedzseléssel, játékos-ügynökösököddel szívesen foglalkoznék. Az edzői pálya sincs kizárva, elkezdtem az ehhez szükséges tanulmányokat, akár itthon akár külföldön – ez még a jövő zenéje.

Vannak afrikai, afrikai származású barátai? Mennyire tartja a kapcsolatot afrikai származású játékosokkal, sportolókkal?

Onyeabor Monyéval játszottam is egy csapatban (ő Nigéria nagyválogatottjában is játszott, itthon pedig a Videoton, Újpest, Győr csapataiban lépett pályára), illetve vannak barátaim, akik kint tanultak, de itthon szoktam velük találkozni, illetve a közismert műsorvezetővel, Kembe Sorellel is ismerjük egymást, megjelenünk ilyen-olyan találkozókön – még ha az utóbbi időben ezeken nem is tudtam mindig részt venni.

Járt egyébként felnőttként újra Nigériában?

Csak egyszer, húsz év kihagyás után, 2009-ben tudtam elutazni. Azt tudom mondani, hogy többen felismernek ott, mint Magyarországon.

Mit üzenne az Afrika Tanulmányok sportot szerető olvasóinak?

Ha van egy álmuk, soha nem szabad feladni! •